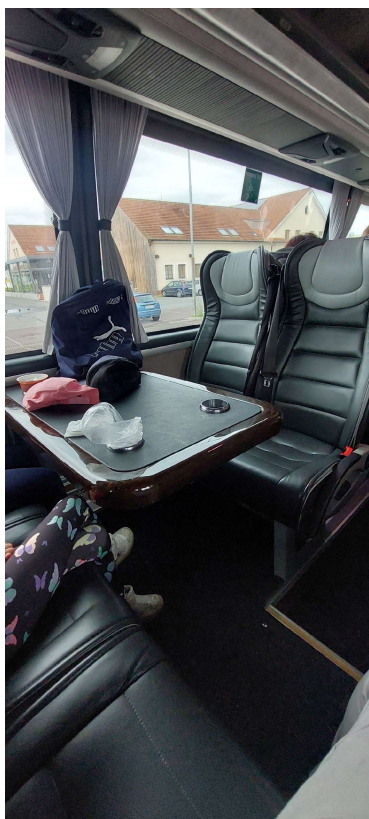

Víkendový zájezd do Vídně a Valtic, proběhl ve dnech 1 a 2.června 2024.

Odborová rada se letos vydala cestou kvality, odkoupila místa od cestovní kanceláře Pilnaj a nabídla poté místa se slevou pro naše členy. Celkem využilo tuto nabídku 18 zájemců.

Cílem byla historická Vídeň a Valtice.

Pohodlný, luxusní, miniautobus nás odvezl časně ráno z Prahy -Ládví, přes čůrací pauzy až do cílové stanice v centru Vídně.

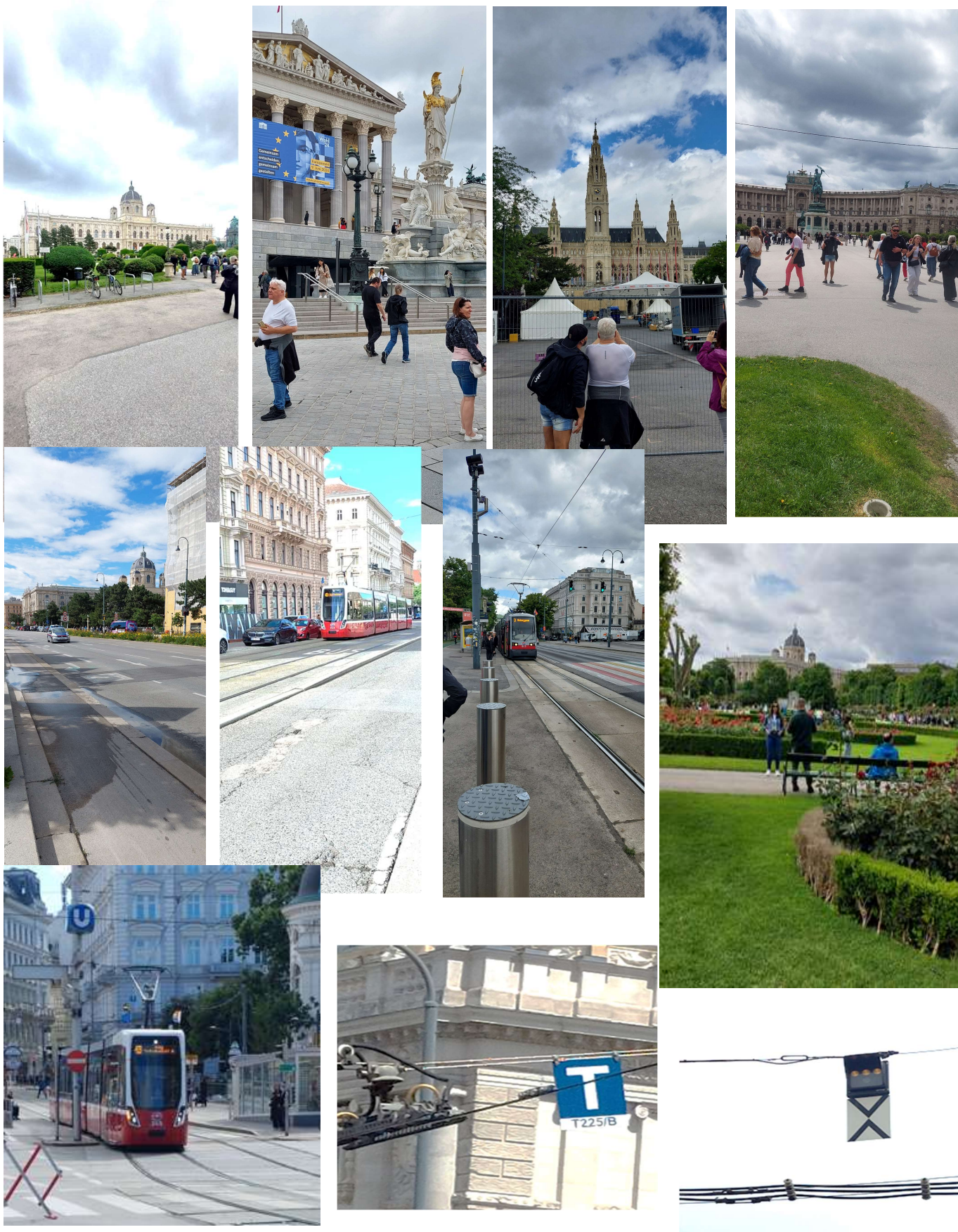

Jedna z přestávek byla i u hranic, Hatě, kde je zábavní park.

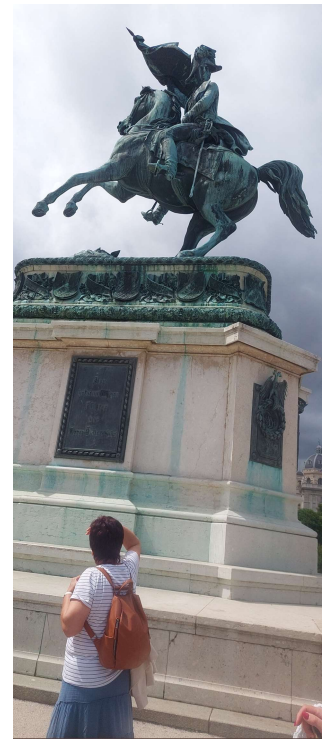
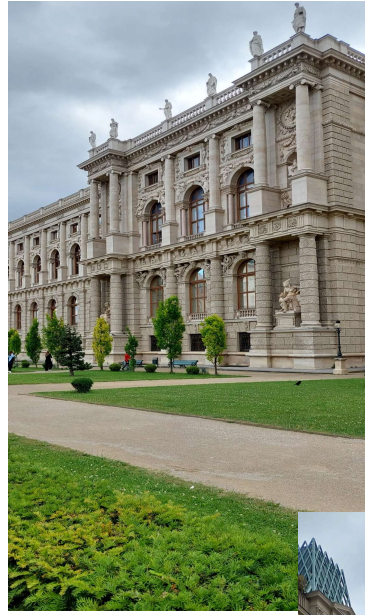

Do Vídně na místo srazu se pro nás autobus v 17 hodin opět vrátil. Věci na převlečení tak mohli zůstat v autobusu, což bylo příjemné a mohli jsme se vydat na procházku na lehko.

Procházka Vídní ohromí rozlehlostí prostor. Ne nadarmo zde jezdí 49 tramvajových linek.

Tramvajová signalizace má různá specifika. Například pro symbol stůj se používá celá horní světelná řada, ne jako u nás jen „oči“. Také úsekový dělič je naprosto odlišně označen. Vlastní tramvaje jsou nezvykle úzké a vysoké, přičemž jezdí ve velmi krátkém intervalu za sebou.

Prostor centra monitoruje dron. Zřejmě policejní. Za čtvrt hodiny, co jsem jej pozoroval, se nehnul ani o píd'.

Bezpečnost asi dělá starosti i našim jižním sousedům...

Procházka centrem je po rovině. Vídeň

nemá moc pahorků, je to tady příjemná procházka. Prohlédli jsme si různé chrámy, kostely, parlament, navštívili místní trh, restaurace i kavárničky,

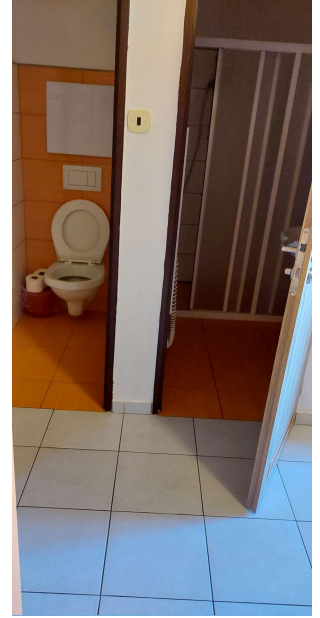

kterými je to tu poseto. Vídeňskou kávu nedělají...- to jsou jen takové české výmysly. Všechny jiné druhy ano. Rakouské pivo také není špatné, není to „Plzeň“ ale ani „Bráník“. Je prostě jiné, pitelné a ani po něm člověk nemá nutkání na záchod. Z fotografií lze postřehnout příjemnou atmosféru Vídně. Koloběžkáři, ani kolisté tu moc nejsou (zřejmě opět doména Prahy), spíše segwayisté, nikdo tu moc nechvátá a nerozčiluje se... Migranty a jinak zbarvené jsme v centru moc neviděli, byť policejní hlídky tu také nejsou vidět. Zato je tu ale dost kamer, nejen na budovách, ale třeba i ve křoví.

K večeru jsme se přesunuli do Valtic, kde bylo skvělé ubytování v internátu vinařské školy. Je tu super nápad. Škola tak vydělá peníze a nemusí je účtovat studentům. Navíc našinec tím ušetří víc než tisícovku oproti hotelu. Pokoje čistounké, sociální zařízení samozřejmostí v předsiňce.

Na večeri jsme zavítali do blízké restaurace „Na hradbách“, kde bylo hezké posezení v zastřešené verandě a na dvorku zábava a atrakce pro děti (i dvě děti s námi jely, proč ne..).

Snídani jsme pravda dostali až ve třetí restauraci, asi si na to tady moc nepotrpí, neb jiní hosté tu asi vyspávají po probdělé noci ve sklípku.

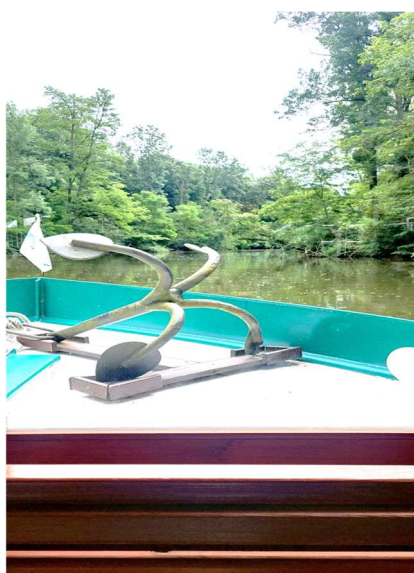

Následoval přesun k Valtickému zámku. Nabízí dva zajímavé okruhy.

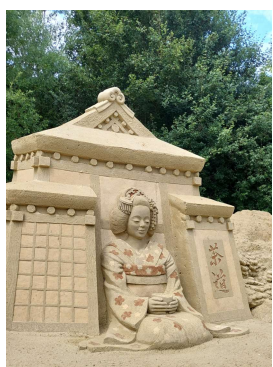
Naše skupina si vybrala různé cíle. Pár nás zamířilo raději na projížďku na motorové lodi směrem k minaretu, který tu (na dubových pilotech) vévodí do rovinatého okolí.

Projížďka umělým kanálem se dětem moc líbila a zajímavé vyprávění kapitánů lodí zas dospělým. Výstavba tohoto kanálu, dělaná dávno za Rakouska, by na dnešní peníze prý vyšla na miliardy...

Za zajímavost určitě stála i návštěva soch z písku. Nebyla daleko od centrálního parkoviště a byl to dobře strávený čas při čekání na odjezd. Taky mne zajímalo, proč déšť sochy nerozmočí... že prý se nakonec impregnují lakem.

Jako málokterý, jsem k nim došel, mají tedy největší prostor v zápisu (i když vybrat z nich

pár, bylo těžké), to aby se pokochali i ti, co už sem zmoženi nedošli... A co se týká počasí, až na drobnou přepršku ve Vídni, jež jsme strávili v kavárně na dobrém moku, bylo počasí příjemné a vydařilo se. Tak jako celý víkend s našim zájezdem. Doufám, že i další poznávací zájezdy proběhnou v této příjemné pohodě. A již koncem června míříme na vrcholy Alp... JZ